

22.

(Прогришава да се чука, дона Мозедра
разтреперана отива да отвори.)
Мрета похва

Смущен, дон Рон Томеуз ди
Синба, от бѣла брада и от бѣли коси,
обитчење въ черно. Пурисуриници —
от свѣтлинци.

Дон Рон Томеуз

У племеницата мѣре азъ вървѣмъ пощени!
(Кѣмъ вѣдѣлата млади мѣре,
О, млади рицари, що дѣлите вий тука?
Когато бѣха Сидѣ, бѣтравѣ на тоя свѣтъ,
закриха бѣха тѣ за старци и дѣвойки!
и тѣко право бѣ да пазѣмъ честъ и доми!
Мѣка ми искаха — тѣ вѣлоха я мѣта —
откриго презъ денъ — отъ захворѣхъ ми сѣга,
или отъ кама въ рѣка. — А тѣмъ вѣропомни
злодеи на пощѣта бѣлаха си обавдѣмъ —
и плахо тѣ крадатъ на чурдѣта цѣта
тѣстѣта иззадъ гѣба на пѣтии свѣтуръ.
Защо сте вие тѣмъ? Да карете, те старъ
те младицѣ дѣмъ надъ мѣне дѣмъ се!
[Говоръ,
[Гаврѣмъ]

Хернати

Херцогъ... Дон Рон Томеуз
Мѣрете и тѣмъ мѣне!